No. 1420 Zaterdag 18 Maart 1911. 28ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, Aruba en de Bovenwindsche eilanden per drie maanden fl. 2.— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0.15.
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels f. 0.50; voor elken regel meer 7½ cts.

BUREAUX VAN DIT BLAD
Redactie en Administratie
Oud No. 223, Nieuw No. 4.
Waterkant, Overzijde.

Es Courant aki ta sali toer dia Sabra.
Su prijs di abonnement ta fl. 2,— pa tres luna pagá padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire. Aruba, St. Martin (P. H.), St. Eustatius i Saba fl. 10.— pa anja
Un numero sol fl. 0.15.
Anuncio di 1 te 7 regel f 0.50 cada regel mas 7½ cts.

Curaçao, 18 Maart 1911.

ZEEVAARTKUNDE.

Met groote ingenomenheid hebben wij op de Begrooting voor 1912 een geheelen nieuwen post ontmoet. Al moeten we de grootst mogelijke zuinigheid betrachten, daar kunnen zich omstandigheden voordoen, die nieuwe uitgaven gebiedend noodzakelijk maken en geen langer uitstel gedoogen. Van dergelijken aard beschouwen wij art. 14 b, dat door den Gouverneur volgenderwijze wordt toegelicht: „Het komt ondergeteekende „gewenscht voor dat op Curaçao ge„legenheid bestaat, om zich eenigs„zins in de beginselen der ZEEVAART„KUNDE te bekwamen. De behoefte „daaraan deed zich hier, waar de „zeilvaart van zooveel beteekenis is, „reeds lang gevoelen. Voor het geven „van onderwijs in dat vak wordt „mitsdien een crediet van 600 fl. en „voor aanschaffing van instrumen„ten 275 fl. aangevraagd."

Het zou niet onmogelijk zijn dat de soberheid dezer toelichting wellicht eenige schade zal doen om de goedkeuring van dit art. te verzekeren.

Misschien zullen velen hierin een nieuwigheid zien, die tot niets dienstig is. Het heet: het volkskind onzer eilanden ruikt en ziet en bemint de zee als zijn element, het is voor de zee geboren, het leeft voor de zee. Voor de meesten ligt dáár hun toekomst, hun bestaan, hun broodwinning. En zóó hebben al 200 en meer jaren lang onze eilandbewoners de zee bevaren zonder eenige andere voorbereiding en opleiding, dan die ze aan boord der schepen hebben opgedaan, enkel en alleen door aan te pakken en de oogen den kost te geven.

De nuchtere werkelijkheid is in de meeste gevallen echter geheel anders. Zondert men een enkeling uit, die als een andere Michael Adrzn. de Ruyter van jongsaf een onweerstaanbaren drang voelt, die hem naar zee drijft, die het leven op zee als een werkelijke roeping beschouwt, dan gaat de lotsbestemming van het gros onzer zeevarenden veel prozaïscher in zijn werk.

Een moeder, die haar kroost met elk jaar ziet aangroeien, zint of zij er niet een van haar hals kan schuiven en spoedig aan het verdienen krijgen en vindt de beste oplossing door voor haar jongen een plaatsje als koksmaat of bijlooper op een bark te veroveren. Van koksmaatje wordt hij kok en heeft dan leegen tijd genoeg om een praatje te maken met den roerganger en bij wijlen het stuur over te nemen, of als er een mannetje te kort komt, een handje te helpen bij 't hijschen of reven der zeilen e. d.— Of wel zij zijn opgegroeid aan den wal zonder kennis van eenig ambacht, of bij gebrek aan werk en verdiensten hebben zij als laatste redmiddel in den nood dienst genomen aan boord van een of ander vaartuig. Weer anderen hebben op zoek naar werk in Venezuela of San Domingo kennis gemaakt met het scheepsleven, hebben gezien dat het leven aan boord bij weinig werk nog veel tijd tot gezelligheid of tot maffen overlaat, hebben met hun kameraden helaas ook geproefd van het leven aan den wal, en spoedig is het besluit gemaakt en het zeemansleven als het ideaal verkoren. Als regel kan men aannemen, dat het jonge scheepsvolk onzer barkjes en gouletten den ernst des levens niet kent, geen zedelijk en spaarzaam leven leidt. Wat in één maand verdiend is, wordt menigmaal in een enkelen nacht aan wal in uitspattingen en dronkenschap enz. verkwist.

Van allen die op onze zeilvaart dienen, is er niet één die een diploma van stuurman bezit. Aan enkelen hunner geeft men als den grootsten lof na, dat zij wél van zeevaartkunde op de hoogte zijn en deze steken in bekwaamheid en aanzien verre boven de anderen uit.

Wij beschouwen het bovengenoemde voorstel van Gouverneur NUIJENS als geroepen om in de toekomst een krachtigen stoot te geven om die mistoestanden te hervormen en het gehalte onzer zeilvaarders te verbeteren, mits...... zoodra het voorstel tot uitvoering komt, een dwingende bepaling daarmede gepaard gaat, ongeveer van deze strekking, dat ná 5 jaar geen *nieuwe* werkkrachten aan boord der zeilschepen worden aangenomen en na 10 jaren geen kapitein meer met het commando over eenig schip mag worden belast, die niet een compleeten cursus aan onze zeevaartschool met succes hebben afgemaakt. *Zóó alleen* kan die nieuwe stichting succes en populariteit beleven. *Zonder* die bepaling zal bijna niemand gebruik van maken van dat onderwijs en de school zal zijn eigen dood sterven.

Wie misschien over die nieuwigheid bedenkelijk het hoofd schudt of ongeloovig de schouders ophaalt, geven wij ernstig in overweging, voorloopig nog het oordeel op te schorten en eerst een grondig onderzoek in te stellen naar den economischen toestand en het zeemansbedrijf onder de bewoners van Saba en naar de zeevaartschool, die daar bestaat. Een volgenden keer daarover iets naders.

RAPPORT

VAN DEN HEER

H. J. Cohen Henriquez

VAN ZIJN REIS NAAR MARACAIBO.

Ingevolge de Gouvernements-Beschikking, dd: 21 Mei 1910, No: 396, waarbij mij de opdracht werd gedaan mij naar Venezuela te begeven, teneinde mij aldaar op de hoogte te stellen van de hoedenvlechterij in het algemeen, van de beste wijze, waarop vlechtstroo voor hoeden kan worden verkregen en zoo mogelijk van de wijze, waarop de palmsoorten voor hoedenstroo worden verbouwd, heb ik de eer het volgende verslag uit te brengen.

Op den 24n Mei 1910 ging ik aan boord van de Amerikaansche stoomboot „*Zulia*", vergezeld van de hoofdvlechtster Mejuffrouw ISABEL CREFTE, met bestemming naar Maracaibo, van waar de grootste hoeveelheid stroo, die alhier ingevoerd en gebezigd wordt voor 't vlechten van onze hoeden, afkomstig is.

Reeds denzelfden dag van mijne aankomst ter plaatse (den 25n Mei 1910 om 2,30 in den namiddag), verzocht ik audiëntie bij den President, Generaal GUMERCINDO MENDEZ, om hem in kennis te stellen met mijne opdracht, voornamelijk voor wat betreft het onderzoek naar een geschikt soort palmstroo tot het vlechten van hoeden en verder om zijne hooggewaardeerde medewerking in te roepen, teneinde mij zooveel doenlijk de gelegenheid te geven om een onderzoek in te stellen naar de oorzaak, waarom onder het te Maracaibo bereide stroo nog al veel vezels van eene grijze of bruine kleur worden aangetroffen, en om zoo mogelijk verbetering daarin te brengen. —

Op den 26n werd mij audiëntie verleend. — De ontvangst was allerhartelijkst. Het doel van mijne komst te Maracaibo werd den President blootgelegd en het groote gewicht van een degelijk en oordeelkundig onderzoek naar de oorzaken die het stroo minder geschikt maken tot het vlechten van hoeden, en dientengevolge op den prijs een nadeeligen invloed uitoefenen, aangetoond.

In zeer welwillende bewoordingen betuigde de President mij zijne instemming en groote belangstelling en zegde mij zijn steun toe ter verbetering van dat landbouwproduct, overtuigd, dat die verbetering zoowel in het belang van den verbouwer, als van den verbruiker is.

Tevens stelde hij mij voor aan zijn Secretaris en aan den Gouverneur van de stad en verzocht genoemde heeren mij hunnen steun en hunne medewerking te verleenen.

In dit onderhoud, dat 3½ uur duurde, gaf ik den President te kennen, dat ik voornemens was de Districten Colon en Sucre, waar de stroopalm het meest voorkomt, te bezoeken.

Hij ontraadde mij dit ten zeerste, aangezien die streken op dat oogenblik als zeer ongezond te beschouwen waren wegens het heerschen van de „*fiebre perniciosa*" of kwaadaardige malaria.

Hierop vroeg hij mij naar het doel van mijne reis naar die districten, waarop ik hem antwoordde, dat het was om de wijze van bereiding van het stroo te leeren kennen, teneinde zoo mogelijk de oorzaak te ontdekken waarom onder het stroo zooveel minderwaardige vezels worden aangetroffen, en ook om mij wat groen stroo aan te schaffen ter bereiding op eene mij geschikt voorkomende manier, die wellicht betere resultaten zou kunnen geven.

Een uitvoerig relaas van de wijze van bereiding in die districten werd mij toen door hem gegeven en beloofde hij, mij binnen weinige dagen eene hoeveelheid stroo te doen toekomen, om mij in de gelegenheid te stellen de gewenschte proeven te nemen.

Door hem werd onmiddellijk last gegeven, aan den Gouverneur van het district Colon te telegrafeeren, om eene hoeveelheid groen stroo, geschikt voor de bewerking.

Na alle noodige inlichtingen te hebben ingewonnen, bedankte ik den President voor zijn toegezegden en op hoogen prijs gestelden steun, en verliet het Presidentieel Paleis.

Van mijne voorgenomen reis naar de Districten Colon en Sucre zag ik af op grond van het door den President aangevoerde. Hierop bracht ik een bezoek aan de redacteuren van de voornaamste bladen en verzocht hunne medewerking voor het doel door mij beoogd.

De kolommen van de dagbladen „*Los Ecos de Zulia*", „*El Fonógrafo*", „*El Obrero*", „*La Ley*" en „*El Avisador*" werden ter mijner dispositie gesteld.

Zeer aanmoedigende artikelen werden in gemelde bladen opgenomen met betrekking tot het doel, waarmede ik mij naar Maracaibo had begeven.

Ook de Voorzitter van de Landbouw- en Veeteelt-Vereeniging werd door mij bezocht, en zijne medewerking ingeroepen.

De vier eerste dagen van mijn verblijf te Maracaibo werden door mij besteed om een nauwkeurig onderzoek in te stellen naar de vlechtwijze van hoeden ter plaatse, naar de hoedanigheid van het uit het binnenland aangebracht stroo en om inlichtingen in te winnen omtrent de plant- en groeiwijze en bereiding daarvan.

Honderden balen stroo, door booten, zoogenaamde „*piraguas*", uit de Districten Colon en Sucre ter reede van de stad Maracaibo aangebracht, werden door Mejuffrouw ISABEL CREFTE en door mij nauwkeurig onderzocht.

Al het stroo was van zeer slechte kwaliteit en droeg sporen van

ONDERHOUDEND ALLERLEI

Edison over de electriciteit.

„In de volgende halve eeuw zal het goed zijn te leven!" schrijft de groote Edison in het Juni-nummer van „*Popular Electricity*", dat te Chicago verschijnt. „Ik kan de mannen benijden, die in de eerste vijftig jaren werken aan verbeterde vermeerderde toepassing van electriciteit... I envy those that will work at the art. (Opmerkelijk is dit gebruik van het woord kunst). Er zijn eindelooze kansen op verbeteringen in dezen. Er worden hier nu een honderd millioen carbon filament lampen gemaakt. De kunst is nu onlangs teruggegaan tot metaaldraad-lampen, die voor dezelfde hoeveelheid licht maar een derde hoeveelheid stroom behoeven. Dit is slechts één stap. De volgende is die, om maar een zesde noodig te hebben en wij zijn het eens met Steinmetz, dat carbon zijn laatste woorden nog niet gesproken heeft, want het heeft vele hoedanigheden die het beter maken dan metaal. Op dezelfde wijze zullen alle middelen om electrisch te verhitten en te koken zeer verbeterd worden. Over tien jaar zullen de tegenwoordige electrische machines, waarmede wij warmte wekken, in musea tentoongesteld worden, naast bogen en pijlen en vuursteen-geweren.

Edison voorspelt dat eerlang geen paarden meer zullen worden toegelaten in de steden. Dan zullen wij reine straten hebben in plaats van openlucht-stallen vol mest. Motors en electrische trams maken paarden in steden overbodig.

En eene andere verbetering.

De duurte der levensbenoodigdheden drukt het meest op de armen. Mijn arme buren in Oregon, zegt hij, „betalen vier of vijf maal zooveel als ik voor steenkool, omdat ze bij kleine hoeveelheden tegelijk moeten hoopen. Daarom wensch ik automatische winkels of pakhuizen, waar men het geld in een sleuf werpend, op de goedkoopst mogelijke wijze bediend wordt met een kleine hoeveelheid steenkool, aardappelen enz."

Al de nieuwe ontdekkingen en toepassingen der wetenschap zullen bewerking van den grond en goedkoop wonen ten goede komen, voorspelt hij.

Hij meent dat electriciteit, die den mensch onafhankelijk maakt van steenkool, de goedkoope beweegkracht zal leveren. Tot nu toe zijn de kracht van den wind en van vloed en ebbe nog weinig gebruikt om electriciteit te wekken, maar de landen die over vallend water beschikken zijn gezegend. Men lette op wat Zwitserland en Noorwegen in het klein vermogen, wat Canada in het groot tot stand brengt met zijn vallend water, dat de raderen en turbines in beweging brengt.

Steenkolen en electriciteit.

Ofschoon de voorraad steenkolen, opgeborgen in de ingewanden der aarde, nog in langen tijd niet verbruikt zal zijn, hoe kwistig het tegenwoordig menschengeslacht er ook mede omgaat, zal toch eenmaal het tijdstip aanbreken, waarop alle mijnen uitgeput zullen zijn.

De steenkool is echter een bron van kracht, welke de nijverheid niet kan ontberen voor de voortbrenging van warmte, licht en beweging. Wanneer deze bron dus uitgeput is, zal men zijn toevlucht tot andere middelen moeten nemen.

Ofschoon de voorziening in deze dan nieuw ontstane behoefte niet van spoedeischenden aard is, breken verscheidene geleerden zich nu reeds het hoofd om dit raadsel op te lossen, en het schijnt wel, dat de ons opvolgende geslachten voornamelijk de electriciteit zullen benuttigen om de steenkolen te vervangen.

Deze verwisseling van krachtproductie voltrekt zich zelfs reeds geleidelijk in vele landen, vooral bij de spoorwegen en het publiek verkeer. Weliswaar speelt de steenkool ook bij de productie van electriciteit nog een groote rol, maar toch ziet men hem meer en meer vervangen worden door de kracht, ontleend aan watervallen en waterstroomen.

In haar laatste budget heeft de Italiaansche Regeering een bedrag van zeventig millioen lires gevoteerd om 540 kilometer electrisch spoor aan te leggen; daarvoor zullen locomotieven van 60 ton gebouwd worden, voorzien van twee motoren, ieder van 1000 paardenkracht.

In Zwitserland is reeds sinds eenige jaren een ontwerp in behandeling om op alle spoorlijnen de electrische beweegkracht toe te passen; men moet zich eigenlijk verwonderen, dat een land, zoo rijk aan watervallen, hiertoe niet reeds lang is overgegaan.

Zweden heeft zoo pas drie watervallen aangekocht, die voldoende kracht opleveren om 2400 kilometers spoorlijn met electrische beweegkracht te exploiteeren. En Duitschland zal er welhaast toe overgaan de watervallen van de Lech te benuttigen voor de sporen in Beieren.

Zoo ondergaan de stoffelijke voorwaarden des levens geleidelijk en ongemerkt diep ingrijpende veranderingen; het tegenwoordig geslacht behoeft zich dan ook waarlijk niet bekommerd te maken dat het zijn achter-achterneefjes en-nichtjes zal ontbreken aan steenkolen; zij zullen blij genoeg zijn, niet in het steenkolentijdperk geleefd te hebben.

Het gebruik der waterkrachten.

De Zweedsche regeering heeft den Rijksdag een wetsontwerp aangeboden, betreffende het gebruik der waterkracht in Zweden door den Staat. Volgens het regeeringsontwerp zijn de waterkrachten, die hierdoor verkrijgbaar zijn, van deskundige zijde op 4 à 5 millioen paardenkracht geschat. Van dit vermogen zou in de naaste toekomst meer dan 500.000 P. K. door de spoorwegen en de industrie verbruikt worden.

De staat beschikt als eigenaar van 277 watervallen over een gezameulijke capaciteit van ongeveer 800 000 P.K. bij gebruikmaking ook van de Trolhättaner watervallen, terwijl een voorstel der regeering is ingediend, om de Porjus-watervallen in het noorden van Zweden aan te wenden voor het electrisch bedrijf van de Finland-Zweedsche rijksspoorwegen. De regeering spreekt verder de wenschelijkheid uit, door het aanwenden der beschikbare waterkrachten ook andere staatsspoorwegen electrisch in te richten, zoodra het electrisch bedrijf in het noorden bewezen heeft goed te voldoen.

Uit dit wetsontwerp blijkt duidelijk, zegt het „*Electrotechnisch en Werktuigk. Weekblad*", het voornemen, om in de toekomst ten slotte alle spoorwegen in Zweden electrisch in te richten, met de waterkrachten als krachtbron voor het opwekken der benoodigde electriciteit.

Verder wordt door de regeering de wenschelijkheid betoogd, geen watervallen aan particulieren te verkoopen. Daarentegen kan de Staat in bepaalde gevallen de watervallen aan particulieren voor een zeker aantal jaren verpachten, terwijl tevens voorgesteld wordt, voor den pachttijd in het algemeen 40 jaar als vorm aan te nemen.

Bovendien zal een staatswaterval nimmer langer dan 80 jaar door een pachtcontract aan de beschikking van den Staat onttrokken blijven.

Het grootste krachtstation van Europa.

Dit jaar zal het grootste krachtstation van Europa aan den be-

ijzervlekken (oxyde); een gedeelte van het stroo was ook verschroeid.

Verschillende kooplieden en handelaren in stroo werden door mij bezocht. Velen hadden eene groote hoeveelheid stroo in voorraad, waarvan het grootste gedeelte onbruikbaar was tot vlechten, zelfs van onze gewone hoeden van f. 4. — f. 12. per dozijn. Al dat stroo droeg de kenteekenen van op dezelfde wijze te zijn klaar gemaakt en had dezelfde gebreken.

Een landbouwer beweerde, dat het stroo beter kon worden bereid, indien hoogere prijzen betaald werden voor het artikel.

Hierop meende ik in connectie te moeten treden met eenige bekende landbouwers, ten einde hun gevoelen hieromtrent in te winnen en om op de hoogte te komen van de wijze van bereiding door hen gevolgd.

Dit gelukte mij spoedig, door de vriendelijke tusschenkomst van den Heer Tobias Sarcos, handelaar in stroo.

Het systeem van bereiding door hen aan mij uitgelegd, bleek hetzelfde te zijn als dat beschreven door den President. Dit gaf mij nog meer aanleiding om de wijze van bereiding toe te passen waarmede ik reeds op Curaçao proeven had genomen en versterkte mij nog meer in het denkbeeld, dat de roode, bruine en gele vlekken toe te schrijven waren aan de ijzeren blikken, die ter plaatse gebruikt worden bij het koken van het stroo, alsmede, aan de geringe zorg die aan de bereiding besteed wordt. — Hierop ging ik over tot het nemen van eenige proeven. Daartoe heb ik de medewerking ingeroepen van den landbouwer LISANDRO AVILA, die goed bekend was met het oogsten van het stroo en de bereiding daarvan. — Als kookpot werd gebezigd een oud keroseneblik, dat roestvlekken vertoonde. Ook werden er proeven genomen met een nieuw blik, waaraan geen roestvlekken te bespeuren waren. —

De eerste proef mislukte geheel, terwijl de tweede tamelijk goed voldeed. Het stroo was hier en daar verschroeid.

Vervolgens nam ik proeven volgens mijn systeem; en verkreeg mooi, wit stroo.

Eene groote hoeveelheid groen palmstroo werd mij door den President toegezonden, zoodat ik in de gelegenheid werd gesteld verdere proeven te nemen, die allen aan de verwachtingen beantwoordden.

Tot de overtuiging gekomen, dat de slechte kwaliteit stroo, die aan de markt wordt gebracht, toe te schrijven is aan de wijze van bereiding, liet ik het in bijlage I opgenomen artikel in al de nieuwsbladen plaatsen en besloot een kantoor te openen, alwaar ik belanghebbenden en belangstellenden in dezen tak van Nijverheid kon ontvangen, ten einde hun mijn systeem van bereiding uit te leggen.

Van deze gelegenheid om mij te raadplegen, werd een druk gebruik gemaakt, en op deze wijze kwam ik in verbinding met vele landbouwers en handelaren in het artikel.

In het bijzijn van sommigen hunner werden proeven genomen, die allen voldeden.

Hierin vond ik reden om den als bijlage II hierbij aangeboden brief aan den President te richten en aan de Redacteuren van de hiervorengenoemde dagbladen de missive te schrijven vermeld in bijlage III. Tevens deed ik aan ieder hunner een door mij bereid bosje stroo toekomen.

Van den President ontving ik als antwoord een van veel waardeering getuigend schrijven, waarin hij de goede hoedanigheid van het stroo, door mij bewerkt, roemt. (Zie bijlage IV). De verschillende redacteuren voldeden aan het verzoek, vervat in mijne missive, en erkenden volmondig in de kolommen hunner bladen de superioriteit van het stroo door mij klaar gemaakt.

Een door mij te Maracaibo bereid bosje stroo werd aan den HEG. Heer Gouverneur hierbij aangeboden.

Aangemoedigd door de verkregen resultaten, verzocht ik eene tweede audiëntie bij den President, die mij zeer welwillend werd verleend.

Bij deze gelegenheid gaf ik den President in overweging eenige maatregelen te nemen, die tot uitvloeisel zouden kunnen hebben, dat het stroo op eene betere wijze zou worden bereid, en verder, om de medewerking in te roepen van de verschillende Gouverneurs van de Districten, waar het stroo wordt bewerkt.

Met groote ingenomenheid gaf hij mij te kennen, dat hij aan mijn verzoek zou voldoen. Ook deelde ik hem mede, dat het in mijne bedoeling lag de door mij gevolgde wijze van bereiding door tusschenkomst van de pers en door middel van strooibiljetten, (zie bijlage V), waarvan 2000 stuks verspreid zijn geworden, ter kennis van het algemeen te brengen. De President kon zich met dit denkbeeld geheel vereenigen en verzocht mij hem een 500 tal der door mij bedoelde strooibiljetten te doen toekomen, tot opzending aan de Hoofden der verschillende districten, aan welk verzoek ik met spoed voldeed.

Reeds den daarop volgenden dag ontving ik een afschrift van een decreet (zie bijlage VI), waarbij twee prijzen, een van drie honderd bolivars en een van twee honderd bolivars werden uitgeloofd voor de twee personen, die de beste hoedanigheid en de grootste hoeveelheid van de vezel *cogollo* of *lucateva* in het tijdsbestek van één jaar, gerekend van af de afkondiging van het Decreet, (18 Juni 1910) ter markt zouden brengen.

Den 18n Juni 1910 werd ik verder met een schrijven, behelzende afschrift van eene belangrijke circulaire, gericht aan de Gouverneurs van de verschillende districten, die hierbij gevoegd wordt als bijlage VII.

Naar aanleiding van het vorenstaande beschouwde ik het als een zeer aangenamen plicht den President persoonlijk te bedanken voor zijn zeer groote en op hoogen prijs gestelde medewerking tot het welslagen van mijne pogingen om dezen tak van Industrie te bevorderen.

Het onderhoud had een zeer vriendschappelijk karakter en de President zegde mij zijn verderen steun toe, wanneer ik het ook noodig mocht vinden dien in te roepen.

Eenige tochten naar de kustplaatsen werden door mij ondernomen. —

De Duitsche Keizer en de Alcohol.

Het is bekend, dat de Duitsche keizer zich in de laatsten tijd herhaaldelijk tegen het overmatig gebruik van sterken drank heeft verklaard.

Eens verklaarde de keizer zich uitdrukkelijk tegen de drinkgelagen der studenten, een anderen keer waarschuwde de keizer bij het openen van de marineschool te Mürwick de jonge kadetten voor het overmatig gebruik van sterken drank.

Nu de rede in haar geheel door een orgaan van de drankbestrijdersbeweging gepubliceerd wordt, laten wij er enkele typische citaten uit volgen: De keizer verklaarde o. a.:

„Nog een kleine vermaning wil ik u geven aangaande een zaak, die mij zeer aan het hart ligt voor mijn volk. Het betreft het vraagstuk van het gebruik van sterken drank. Ik weet heel goed, dat het drinken van sterken drank een erfenis is van de oude Germanen. Maar in alle geval moeten wij ons door zelfbeheersching van dat euvel trachten te bevrijden.

„Ik kan u verzekeren, dat ik gedurende mijn 22 jarige regeering de ondervinding heb opgedaan, dat van de misdaden, waarover ik te oordeelen had, negen-tiende deel aan het alcoholisme te wijten is. Vroeger beschouwde men het als iets buitengewoons en flinks, wanneer men jong was, een goede hoeveelheid tot zich te nemen. Als jong officier, heb ik de gelegenheid gehad, zulke voorbeelden te zien, zonder echter zelf mede te doen.

„Dat zijn verouderde meeningen, die bij den 30-jarigen oorlog passen, maar nu geen waarde meer hebben.

„Afgezien van de gevolgen, die ik u verder niet meer onder de oogen behoef te brengen, wilde ik u toch op een punt wijzen, dat uw toekomstig beroep betreft. Zooals gij zelf zien zult in den loop van uw diensttijd aan boord, vereischt de dienst in mijn marine de hoogste inspanning. Om die inspanning goed te kunnen doorstaan, om in tijd van nood gehard te zijn, daarop komt het dus vooral aan. De komende oorlog en de komende zeeslag zullen gezonde zenuwen van u eischen. Door zenuwen zal alles worden beslist. Deze worden door den alcohol ondermijnd en van de jeugd af door het gebruik van sterken drank in gevaar gebracht.

„Gij zult gelegenheid hebben, de schepen te zien, die als doel worden gebruikt en dan de uitwerking aanschouwen van het moderne geschut. Dan zult gij u een voorstelling kunnen maken van de toestanden in het gevecht. Dan zult gij de vreeselijkste verwoestingen zien in al haar uitgebreidheid.

„Dan zal blijken, dat het aankomt op sterke zenuwen en een koel hoofd. Die natie, die het minste alcohol gebruikt, behaalt de overwinning, En dat moet gij zijn, mijne heeren! En door u moet aan de manschappen een voorbeeld worden gegeven!...

„Ik hoop, dat u alle pogingen in het werk zult stellen, om de manschappen in deze te steunen. Ik behoef slechts te wijzen op het voorbeeld van de Engelsche marine, waar 20.000 manschappen en officieren zich bij een drankbestrijdersvereeniging hebben aangesloten tot groot voordeel van de marine en voor ons volk. Als gij den menschen een voorbeeld geeft in niet-gebruik van alcohol, dan krijg ik gezonde en verstandige onderdanen. Het is een zaak van groot belang voor de toekomst, want de cadetten zullen er veel toe bijdragen om dit idee over het vlakke land te verspreiden. Als gij dit beginsel handhaaft, dan wordt mijn volk zedelijk verbeterd. Dat is een werk, waaraan ik u verzoek deel te nemen."

CORRESPONDENTIE.

Aruba 12 Maart.

Thans beleven we de eer onzen gewaardeerden Landvoogd in ons midden te hebben. Vrijdagmorgen ten 8 uur bracht de „Prinses" Z.H.E.G. ten onzent, vergezelschapt door de beide H. H. Adjudanten BRUSSE en MADURO, den Heer L. v. D. V. ZEPPENFELDT en den Heer ZELLE. Ten 10 uur reeds gaf de Gouverneur audiëntie waarvan druk gebruik werd gemaakt. 's Middags maakten de Heeren een wandelrit naar Noord om den dam, die nooit gebroken is te bezichtigen.

's Zaterdags werden alle scholen der Playa bezocht, ook die der hoedenvlechtsters. Er werden hoeden gepast en ook gekocht. Overal liet het voornaam Gezelschap een goeden indruk en eene som ter versnapering achter.

Heden avond ten half negen was er muzikale receptie ten Gouvernementshuize. Eenige der voornaamste ingezetenen der Playa kwamen met een dilettanten-muziekcorps den Gouverneur hunne opwachting maken onder een vuur van klappertjes, vuurpijlen en bengaalsch licht. Er waren te veel behulpzame handen om al het vuurwerk af te steken met het gevolg dat de heele kist te gelijk vuur vatte en met een leven als een oordeel vuurspattend uit elkaar sprong. De Pastoor der Playa hield uit aller naam eene korte toespraak, die door den Gouverneur zeer sympatiek werd beantwoord. ZHEG. openbaarde als zijn persoonlijke opinie, dat Aruba, als zeer voornaam eiland zijne bijzondere belangstelling wekte en dat ZHEG. naar best vermogen de belangen van Aruba zou behartigen. 't Is te hopen.

Reeds wordt er hier gefluisterd dat Aruba, als het meeste opbrengend, tot voornaamste eiland zou verheven worden, in de plaats van Sint Martin. Wij voor ons zouden het gaarne zien gebeuren, natuurlijk. Maandag wordt de school op Savoneta bezocht en vervolgens de phosphaatmijnen op CeroeColorado. Dinsdag komen de beide scholen van Sta. Cruz en Piedra Plat aan de beurt en zal de Goudindustrie op Balashi bezichtigd worden. Woensdag wordt de school op Noord bezocht en 's middags keert de „Prinses" met het Hooge Gezelschap weer naar Curaçao terug.

Wij hebben alle reden om te vertrouwen dat dit bezoek den doorslag zal geven tot eene afdoende herstelling der straten en wegen op ons tot heden zoo stiefmoederlijk behandeld eiland.

De Correspondent.

Berichten uit de Kolonie.

Bijzonder Onderwijs.

Volgens ontvangen bericht gaat de volgende maand de Eerw. Heer F. J. A. VAN DEN DONK te Amsterdam scheep met bestemming voor Curaçao.

ZEerw. zal vergezeld warden door de Eerw. Zusters Dominicanessen MARIA MAGDALENA (Mejuffr. H. VAN STEENBERGEN) en DOSITHEA (Mejuff. S. VAN DER STEEN) beiden bestemd voor het onderwijs op Aruba.

Consul van Haiti.

Bij Koninklijk Besluit is de Heer J. V. MONSANTO erkend en toegelaten als consul van Haïti op Curaçao.

Eerste Kamer.

Het wetsontwerp betreffende de difinitieve vaststelling van de koloniale huishoudelijke begrooting van Curaçao voor 't dienstjaar 1911 werd den 11 Februari door de Eerste Kamer zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming aangenomen.

Dankbetuiging.

Wel wat laat, maar toch hoogst welkom ontvingen wij dezer dagen de van ouds bekende en onmisbare *Almanak voor het jaar 1911.* Onzen oprechten dank voor dit geschenk van den Heer C. GORSIRA, uitgever van de *Curacaosche Courant.*

Nieuwe Commandant der Troepen

De Telegraaf bracht ons het bericht, dat de kapitein VAN BANK benoemd is tot Commandant der troepen in onze kolonie.

Hoogstwaarschijnlijk is hier een seinfout begaan. Bedoeld zal zijn de

---

roemden Trollhätta-waterval in Zweden gereed zijn. 80,000 paardekrachten komen door omzetting van de levende kracht der watermassa's in electrische energie beschikbaar voor spoorweg-,gemeente-, industrieele en en andere doeleinden. De werken aan den Trollhätta-waterval worden door den Zweedschen staat uitgevoerd, welke behalve dezen nog een reeks andere watervallen in zijn bezit heeft gebracht en daartoe een afzonderlijke waterval-administratie opgericht heeft. Bij de plaats Trollhättair stort de Götaelf over een afstand van ongeveer 1000 meter geleidelijk naar beneden, op deze wijze een twaalftal verschillende watervallen vormende. De storting begint bij het eiland Güllön en de laatste vallen liggen bij het Olideloch. Tusschen het laatste en Gullön heeft men een kanaal aangelegd, dat de razende watermassa's bij Gullön opvangen en naar het bij het Olideloch te bouwen krachtstation leiden zal. Het 1400 meter lange kanaal, uit de rotsmassa's door dynamietontploffingen gevormd zal 252 M^3 water in de seconde voortleiden, waarbij men een snelheid van de watermassa's van 2 meter in de seconde berekent. Aan het eindpunt ligt een verzamelbekken, van waar het water in acht loodrechte, bijna 32 M. diep in de rotsen uitgehouwen turbinenkamers stort. Deze laatste monden uit in het aan den voet van berg liggende krachtstation, waarin acht turbines van elk 10,000 paardekrachten opgesteld worden. Van het krachtstation wordt de electrische kracht naar een groot aantal steden en dorpen geleid.

Met behulp van een voorloopig krachtstation wordt thans reeds electriciteit naar verschillende steden geleid. Met den dag der inwerkingstelling van 't reuzenkrachtstation zal bij de Trollhätta-watervallen een volledige verandering van het natuurtafereel plaats hebben.

Terwijl thans nog 562 M^2 water in de seconde over de glooiingen stort, zal de toekomstige watermassa nog slechts 50 M^3 bedragen en in plaats van de wild voortbruisende watermassa's, die de bewondering van de toeristen opwekken, zullen dan de bezoekers de droge, gladgeslepen rotsblokken van het stroombed mogen aangapen.

Ook in noordelijk Zweden zal de staat een groot krachtstation oprichten, om verschillende steden van electrische kracht te voorzien.

Wanneer men bedenkt, dat Zweden jaarlijks voor 6 millioen kronen aan Engelsche steenkolen betrekt, die het noodig heeft voor de industrie en het spoorwegbedrijf, is het verklaarbaar, dat men overgegaan is tot het partij trekken van de watervallen. Alleen de watervallen die in zuidelijk Zweden tot ongeveer ter hoogte van Gefle liggen, bevatten een onuitputtelijken, steeds zich hernieuwenden en aanvullenden voorraad levende waterkracht. Dit zijn de „sluimerende millioenen" van Zweden, niet minder belangrijk dan de ertsen en wouden van het land. Nog vormen zij in hun ongebreidelde watermassa's grootsche natuurwonderen, die ook toeristen van heinde en ver aantrekken, doch met den tijd zal zich de techniek in steeds grootere mate van de watervallen meester maken, om zelfs voor de meest afgelegen deelen van het land de veroveringen van de moderne ingenieurskunde toegankelijk te maken.

De energie der golven.

Een Italiaansch ingenieur, Ricardo Salvadori, heeft getracht de energie der golven te berekenen en practisch te meten, dat wil zeggen, de kracht, die de golven, door hun op- en neergaande beweging, ontwikkelen en die men eventueel zou kunnen benutten tot het drijven van krachtwerktuigen. Zooals men ziet, is dit iets geheel anders dan de energie welke door de zee ontwikkeld wordt als een gevolg van het regelmatig afwisselen van eb en vloed. Naar deze krachtsontwikkeling en het eventueele practische nut zijn reeds herhaalde malen onderzoekingen ingesteld; ook hebben de ondernemende ingenieurs reeds meermalen op deze krachtsontwikkeling gebaseerde machines ontworpen en geconstrueerd.

Salvadori was het er echter om te doen het arbeidsvermogen van plaats, dat de golven bezitten als ze in hun hoogsten stand zijn opgeheven, om te zetten in andere energie.

Volgens zijn berekeningen zou de te verkrijgen kracht, die afhangt van de hoogte der golven, door de volgende cijfers worden uitgedrukt en wel voor den loopenden meter strand op de Italiaansche kust:

Hoogte der golven.	Paardekracht.
0.50 meter	0.16
1.— „	1.27
2.— „	7.25

Daarbij constateerde hij, dat men op de Italiaansche kust, zelden meer dan 200 dagen per jaar golven aantreft van één meter hoogte. De noodige installatie, om een permanente krachtsontwikkeling van één paardekracht te kunnen hebben, zou ongeveer 2500 gulden kosten.

Ongetwijfeld zijn deze berekeningen heel belangrijk. Sinds lang immers benut men reeds, en met veel succes, de kracht, die watervallen ontwikkelen. Waarom zou men dus ook niet het voortdurende op- en neergaan der golven aan practische doeleinden dienstbaar maken? Het spreekt van zelf, dat wij nu nog slechts aan het begin van dit vraagstuk staan; doch zooals uit bovenstaande mededeeling blijkt, wijdt men er toch voortdurend de aandacht aan, evenals aan dat andere vraagstuk: de voortdurende afwisseling van eb en vloed in kracht om te zetten.

Edison's eerste check.

Onder Edison's levensherinneringen, welke thans gepubliceerd worden, komt een aardige geschiedenis voor, welke verhaalt van de manier, waarop de groote uitvinder zijn eerste check betaald kreeg.

Op zekeren dag liet de voorzitter van de telegraaf-maatschappij, voor welke maatschappij Edison zijn eerste uitvindingen had toegepast, hem roepen om de zakelijke zijde van de onderneming te regelen.

Deze persoon in quaestie generaal Lefferts, vroeg hoeveel Edison wel verlangde.

„Ik dorst bijna niet te spreken," vertelt de groote uitvinder, „en meende, dat als ik de som van 5000 dollar zou noemen, ik kans had om misschien heelemaal niets te krijgen. 't Was een der verschrikkelijkste oogenblikken van mijn leven. Ik martelde mijn kop om een antwoord te vinden, en zeide ten slotte: „Ach heeren, doet mij maar een bod." 't Was alsof ik mijn doodvonnis zou hooren uitspreken."

„Welnu, wat denkt gij over 40.000 dollar?" vroeg generaal Lefferts. Ik deed alle moeite om geen trek in mijn gezicht te bewegen en niet te sidderen. Ik vreesde, dat men mijn hart zou hooren bonzen. Met de grootste inspanning zeide ik zoo kalm mogelijk: „Daar kan ik mij mede vereenigen."

Twee dagen later mocht Edison de onderteekende check afhalen en zijnerzijds onderteekenen. Maar de geschiedenis kwam hem als een droom voor, en de volgende twee nachten kon hij van opwinding niet slapen.

Toen hij zich aanmeldde, ontving hij de check van 40.000 dollar.

Zoo snel als zijn voeten gingen ijlde hij naar een Bank, waar de check zou worden uitbetaald. Het geval leek hem nog altijd een droom.

„'t Was de eerste keer," verhaalt Edison, „dat ik een Bank binnenging. Ik ging achteraan in een rij van menschen staan, die allen geld kwamen lossen, en toen ik aan de beurt kwam, legde ik den beambte mijn check voor. Natuurlijk had ik vergeten haar te onderteekenen.

De kassier keek er vluchtig naar en schoof het papier terug, terwijl hij iets mompelde, wat ik niet verstond. Het hart zonk me in de schoenen en mijn knieën knikten. Nog eens schoof ik mijn check naar voren met hetzelfde resultaat.

In volle vertwijfeling verliet Edison het bankgebouw in de overtuiging een offer te zijn geworden van de Wallstreet. „Nog nooit had ik mij zoo ellendig gevoeld."

Maar spoedig vernam hij, waarom de check niet was aanvaard, zoodat hij dan eindelijk toch zijn geld kreeg. Toch veroorloofde de kassier zich de scherts met den groenen rijkaard, door hem 40.000 dollar in kleine biljetten uit te keeren, zoodat Edison al zijn zakken moest volstoppen. Daar hij niet wist, wat men het geld te beginnen, wendde hij zich weer tot generaal Lefferts, die het kapitaal veilig voor hem belegde.

kapitein C. F. VAN BAAK van het Nederl. Indisch leger, thans met verlof te Bloemendaal.

Droevig Ongeluk.

Een treurig ongeluk heeft bij de betrokken familie groote verslagenheid en onder de geheele Curaçaosche zamenleving innige deelneming verwekt.

Van de Spaansche familie DE CASTRO, behoorende tot 't varieteiten-gezelschap Mazzantini, dat dezer dagen hier voorstellingen geeft, werd Zondag middag het zoontje van 3 jaar plotseling vermist. De moeder had het alleen in de kamer achtergelaten en eenigen tijd daarna bij haar terugkomst was het kind verdwenen. Alle nasporingen bleven vruchteloos. Eerst den volgenden dag kwam men op het denkbeeld, of het kind misschien door 't openstaande luik in den regenbak onder het huis kon gevallen zijn. Werkelijk werd door de politie met een dreg het lijkje daaruit opgevischt. Men begrijpt de ontsteltenis en de verslagenheid van de diep bedroefde ouders.

Scheepvaartbelangen.

Een ernstige moeielijkheid is door de nieuwe begrooting op eigenaardige, maar tevens op bevredigende wijze, tot oplossing gebracht. Art. 22 *b* zegt: „Het is meermalen, voorgekomen, dat de buizen der waterleiding en de kabels van het electrisch licht, die dwars door onze haven gelegd zijn, door schepen, die bij het binnenkomen van de haven uit hun koers liepen en het anker moesten laten vallen, werden beschadigd. De schadevergoeding die daarvoor betaald moest worden, was vrij aanzienlijk, wat aanleiding gaf tot klachten van de betrokken reederijen, en reeds eenmaal ten gevolge had, dat de booten van een der Engelsche lijnen onze haven gedurende eenigen tijd niet meer aandeden. Er bestond gevaar, dat de goede naam van onze haven er door zou lijden, en dat de schepen, uit vrees van bij beschadiging der buizen en kabels tot een schadevergoeding veroordeeld te kunnen worden, haar zouden mijden.

Daarom werden de buizen en kabels tegen eventueele schade, door in de haven zijnde schepen aangebracht, verzekerd; met uitdrukkelijk beding, dat de bedoelde schadevergoeding niet op de schepen, die de schade aanbrachten, moest verhaald worden.

Het Bestuur kwam met de firma S. E. L. MADURO & SONS overeen om de helft der verzekeringssom, tot een bedrag van 300 fl. voor rekening der kolonie te nemen; terwijl de firma de andere helft voor haar eigen rekening nam."

De vaart op West-Indie.

De aaneengesloten lijnen voor de vaart op West-Indië, waartoe o. a. *de Hamburg-Amerika Linie en de Norddeutsche Lloyd* behooren, hebben met de *Flensburger Ozeanreederei* eene overeenkomst getroffen, volgens welke deze maatschappij, die tot nu toe een geregelde verbinding van Hamburg op Cuba en West-Indië onderhield, met ingang van 1 April dezen dienst tot een lijn van Antwerpen op Cuba beperkt. Hierdoor is thans een einde gemaakt aan een scherpen strijd, die drie jaren lang geduurd heeft. Men verwacht, dat de vrachtprijzen, die in den loop van de laatste jaren tot 5 sh. gedaald waren en in normale gevallen minstens 17 sh. zouden noteeren, ten spoedigste zullen worden verhoogd.

Toeristen.

A. S. Dinsdag 21 Maart wordt de Amerikaansche Stoomboot *New-York* met toeristen weer hier verwacht. Het is te hopen, dat het weer hun even gunstig zal zijn als de vorige maal.

Toch moet men niet meenen, dat *alle* toeristen-booten, die de Caraïbische zee doorkruisen, onze haven de eer van een bezoek waardig keuren.

Zoo b. v. maakt de groote Duitsche snelstoomer *Moltke*, een schip van 12.500 ton, van de H.-A. lijn, onder kapitein M. MEIJER, in dit voorjaar 3 pleziertochten van New-York uit naar de West-Indiën n. l. 24 Januari — 25 Februari en 28 Maart zonder dat Curaçao in het reisprogram werd opgenomen. Deze week Maandag bracht deze boot een bezoek aan La Guayra met 340 excursie-reizigers, bijna allen Amerikanen, die eveneens een bezoek brachten aan Caracas en in de hotels der stad logeerden. Van dit gezelschap gingen er 140 over land met den spoorweg via Valencia naar Puerto-Cabello.

Subsidies op de Nieuwe Begrooting.

Met groote voldoening en algemeene instemming werd door iedereen vernomen, dat onze Gouverneur toch weer den post van 200 fl op de begrooting voor 1912 heeft gebracht voor het Wilhelmina-park, niettegenstaande de Minister deze som het vorig jaar geweigerd heeft.

Onder hetzelfde nummer 30 komen nog voor:

Voor het Curaçaosche Weerbaarheidscorps f 100.—

Hoeveel kreeg dat corps vroeger? Wat zou dat beteekenen? Dat het corps nu wel op eigen beenen kan staan?? Of dat het niet meer te redden is ???

Verder aan de Groep Nederlansche Antillen van het A. N. V. f 750.—

Aan het Militair Tehuis. f 1.200.—

Aan de Vereeniging: „Het Groene Kruis" f 150.—

●●●●●●●●●●●●●●●●●●●●●●●●●●●●

Met leedwezen melden wij, dat de Heer **Mozes S. L. Maduro** gisteren morgen zacht en kalm is ontslapen. Een langdurige slepende ziekte heeft zijne krachten voor den tijd gesloopt en hem op den leeftijd van ruim 47 jaren aan den dierbaren kring zijner familie ontrukt.

De Curaçaosche Maatschappij verliest in den overledene een verdienstelijk burger, die steeds met liefde zijn beste krachten gewijd heeft aan de belangen onzer kolonie. De overledene was Lid van de Kamer van Koophandel, kapitein der rustende schutterij, Consul Generaal Guatemala, voorzitter van de plaatselijke afdeeling van Onze Vloot.

Van harte betuigen wij onze deelneming aan zijne dierbare nagelaten betrekkingen in het zware en treurige verlies.

●●●●●●●●●●●●●●●●●●●●●●●●●●●●

Gouverneur.

Donderdag morgen is de Gouverneur en gezelschap per „*Prinses Juliana*" van zijne inspectie-reis naar Aruba op Curaçao teruggekeerd.

Officieele Berichten.

De heer M. W. T. CRUGER, lid van den Raad van Justitie op St-Eustatius, is benoemd tot Rechter-Commissaris belast met de instructie van strafzaken bij dien Raad.

Quarantaine.

Bij Gouvernements-beschikking is eene quarantaine van tien dagen, met inbegrip van de reis, vastgesteld voor alle schepen, komende **van Trinidad, wegens het aldaar** voorkomen van twee gevallen van pest; met bepaling, dat de schepen die buiten communicatie aldaar alleen passagiers ontschepen, lading en mail lossen, en mails aan boord nemen, in het vrije verkeer op Curaçao zullen worden toegelaten.

Comptabiliteitswetten.

Staatsblad No. 39 bevat een Koninklijk besluit van den 2en Februari 1911, houdende vaststelling van bepalingen ter uitvoering van de Surinaamsche en Curaçaosche comptabiliteitswetten van den 7 en November 1910 (Staatsblad No. 315 en No. 316), voor zooveel de ontvangsten en uitgaven betreft, overeenkomstig die wetten in Nederland te doen.

Marktbericht van den Curacaoschen Handelsbond.

Van 3 Maart 1911.

ZOUT per vat van 130 K.G.	f 0.80
DIVIDIVI per K,G.	„ 0.07
ORANJESCHILLEN per KG. 1st kw.	„ 0.70
id. per KG. 2e kw.	„ 0.60
HUIDEN per K.G.	„ 0.60
GEITENVELLEN per K.G.	„ 1.20
WOL per K.G.	„ 0.12
SCHAPENVELLEN per stuk	„ 0.40
BEENDEREN per K.G.	„ 0.02
RECINUS-ZAAD per K.G.	„ 0.05
STROOHOEDEN (hipijapa):	
Kwaliteit No, 1 per dozijn	„ 3.25
„ „ 1 (gebleekt) „ „	„ 3.37½
„ „ 1*a* „ „	„ 3.75
„ „ 1*a* [gebleekt] „ „	„ 3.87¼
„ „ 2 „ „	„ 4.50
„ „ 3 „ „	„ 5.—
„ „ 4 „ „	„ 5.50
„ „ 5 „ „ (OLA)	„ 6.50
„ „ 6 „ „	„ 7.—
„ „ 7 „ „	„ 7.50
„ „ 8 „ „ (OLA)	„ 7.50
„ „ 9 „ „	„10.50
„ „ 10 „ „ (OLA)	„ 9.—
„ „ 11 „ „	„12.50
„ „ 12 „ „ (OLA)	„12.—
„ „ 13 „ „	„15.—
„ „ 14 „ „ (OLA)	„15.—
„ „ 15 „ „	„18.—
STROOHOEDEN (latai):	
Kwaliteit X per dozijn	f 1.50—
„ XX „ „	——
„ XXX „ „	——

Ratten en Muizen.

Gedurende de laatste 8 dagen werden in het fiscalaat aangebracht en door middel van petroleum verdelgd

46 ratten

72 muizen.

Dankbetuiging.

Ontvangen van de Heeren JAMES AND HENRY JONES de tijdtafel van Februari als ook inlichtingen omtrent het Amerikaansch Yacht „*New-York*".

Hiervoor onzen hartelijken dank.

Uit de naburige Republieken.

HAITI.

De brand te Aux-Cayes.

Met de komst van het *SS. Prins Willem III*, dat 8 dagen geleden in onze haven binnenkwam, zijn meer uitvoerige berichten bekend geworden van den verschrikkelijken brand, die Aux-Cayes, de aanzienlijke havenplaats met ruim 25,000 inwoners in het Zuid-Westen van Haïti tot een ruïne gemaakt heeft. — Het was Donderdags 23 Februari 's morgens tusschen 10 en 11 uur, dat de brand uitbrak in het huis van Fen Fougère, op den hoek van de *Place des Armes* en *des Carmagnols*, van waar het vuur in weinig tijds oversloeg naar de *rue de la Convention* en zich verspreidde naar de kade en naar de markt en welhaast zich bijna over de geheele stad had uitgestrekt, behoudens, een paar wijken, die op wonderbare wijze behouden bleven, dank vooral aan den gelukkigen maatregel van de autoriteiten om het kruithuis in tijds te laten ontruimen. Anders zou de ramp nog veel ontzettender geweest zijn. Twee uren na het uitbreken van den brand joeg de felle wind dikke zwarte rookwolken over de geheele stad, die alle uitzicht belemmerden en alle redding onmogelijk maakten. Dien dag lag het stoomschip *Prins Willem I* van de K. W. I. M. op de reede. Toen kapitein Nijboer zag hoe het vuur steeds maar voortwoekerde, snelde hij met 30 manschappen der equipage ter hulp. Aan hem is voor een groot deel het behoud van enkele gebouwen te danken. Een hunner, een Curaçaoenaar had er bijna het leven bij ingeschoten; aan zijn gezicht liep hij ernstige brandwonden op en eenige kwetsuren aan het hoofd. Het allesverslindende vuur heeft Aux-Cayes in een puinhoop veranderd, de mooiste en volkrijkste wijken zijn vernield, de bevolking is door angst terneergeslagen en van alles beroofd, talrijke welgestelde familie's tot armoede vervallen. Onder de voornaamste gebouwen die mede vernield zijn, behooren de kathedraal, het telegraafkantoor, het geheele vierkante blok huizen van de *Place des Armes*, het nieuwe bisschoppelijk paleis, nog niet geheel voltooid, de *Faubourg St. Eugéne* enz. enz.

Onder de gebouwen die door kapitein Nijboer met zijn scheepsvolk behouden bleven, behooren het douanengebouw, het Paleis, het Hospitaal, het Liceum, het huis Jacobsen en verschillende winkelhuizen. — „*Les Nouvelles*" zegt van de kranige Hollanders: „Het is plicht onze sympatie en hartelijken dank te brengen aan deze edele zonen van Oranje." Bij zijn aankomst in de hoofdstad *Port-au-Prince* verklaarde kapitein Nijboer in een onderhoud: „Nooit in mijn leven heb ik zulk een ontzettende wanhoop gezien. Toen ik met mijn mannen aan wal kwam, om het reddingswerk te beginnen, moest ik mij met geweld een doortocht banen. Al onze krachten hebben wij geconcentreerd om de gebouwen aan de kade te behouden, hetgeen ons gelukt is."

„En hoe zag de stad er uit van zee gezien?" vroeg de reporter.

„Als Pompei en Herculanum," antwoordde kapt. Nijboer. Deze brand is nog verschrikkelijker geweest dan die van 14 Mei 1885. — Het Gouvernement heeft onmiddelijk de stoomboot „*Sarnia*" met levensmiddelen ter hulp gezonden. Over het geheele eiland zijn inschrijvingen geopend. — Als een zeldzame bijzonderheid mag wel vermeld worden dat bij deze ramp geen enkel menschenleven te betreuren viel, wat zeker wel hieraan te danken is, dat de brand midden op den dag plaats greep.

Gevoelig voor de buitengewone hulp en toewijding van de bemanning van de Prins Willem I, richtte het Staatsecretariaat aan kapitein Nijboer, toen hij met zijn schip voor *Port-au-Prince* lag, het volgende schrijven:

„Het Gouvernement van Haïti, diep „getroffen door het bewijs van sympatie „en solidariteit, dat Gij met uw dappere „matrozen gegeven hebt aan de bevolking „van Aux-Cayes bij den brand van 23 „Febr., brengt U zijn diepgevoelden dank „en geeft U de verzekering, dat de her„innering aan de daden van hoogverheven „zelfverloochening nooit uit ons geheugen „zullen worden weggewischt, op dien dag „door uw kranige bemanning ten toon „gespreid en waaraan wij het verschul„digd zijn, dat een der schoonste stads„gedeelten door het vuur gespaard bleef. „Daarom tot blijvende en voortdurende „herinnering aan dit feit, biedt U het „Gouvernement dit eenvoudig geschenk, „als een hulde aan den heldenmoed van „de Hollandsche Marine."

„Wees zoo goed het aan te nemen onder „dien titel met de vernieuwde betuiging „van gevoelens van diepe dankbaarheid, „waarmede ik mij noem

Uw dw. dr.

MURAT CLAUDE."

De nieuwe Haitiaansche Gouvernementsbank, gesteund door Amerikaansch, Fransch en Duitsch kapitaal, is de vorige week te Port-au-Prince opgericht. Bij de plechtige opening waren tegenwoordig de President van den Ministerraad en de gezant van Amerika, Frankrijk en Duitschland en veel notabelen.

In zijn openingsrede zeide de directeur van de Bank Mr. Campagne, dat de nieuwe Stichting al het mogelijke zou aanwenden om de financiën op orde te brengen, den handel, den landbouw en de nijverheid te bevorderen. Al de handelslui zooveel vreemdelingen als van Haïti, zijn de nieuwe bank gunstig genegen, wier doel is de financiën van Haïti te reorganiseeren.

— De leening der republiek Haïti werd groot frs. 65 mill., op 17 Februari in stukken van frs. 500 tegen frs. 442.50 uitgegeven. De leening wordt gegarandeerd door een uitvoerrecht van $ 1 per 100 pond koffie en een speciaal invoerrecht. Deze rechten worden door de *Banque nationale de la Republique d'Haïti* geïnd en indien ze voor de jaarlijks te betalen rente niet voldoende zijn, heeft de bank het recht ze met de bij haar gedeponeerde regeeringsgelden aan te vullen. De leening wordt uitgegeven door een bankgroep bestaande uit de *Union Parisienne*, de Amerikaansche huizen Hallgarten & Co., Ladenburg, Thalmann & Co., Speyer & Co. en en de *National City Bank* en verder de *Berliner Handels-Gezelschaft*.

ECUADOR.

Guayaquil en Quito spoorweg.

Eenige weken geleden werd bekend, dat de bankfirma Speyer & Co. New-York aan de republiek Ecuador een voorschot van £ 300.000 zal verleenen. Tegelijkertijd werd gemeld, dat hiermee de achterstallige renten der Guayaquil en Quito bonds betaald zouden worden, en dat eveneens een schuld der regeering aan deze maatschappij van circa £ 100.000 zou worden afgedaan. Tot heden is hieromtrent echter nog geen officieele mededeeling ontvangen, en de coupons zijn onbetaald gebleven. Het is dus waarschijnlijk, dat deze gelden voor andere doeleinden zijn aangewend. Eenige dagen geleden circuleerde te Londen het gerucht, dat er een schuld aan de Skeda-fabrieken, welke aan Ecuador wapens hebben geleverd, mee vereffend is. Het valt nog niet te zeggen of deze geruchten juist zijn, hoewel ze niet worden tegengesproken. Wel staat vast, dat er onderhandelingen omtrent de regeling van Ecuador's schuld hangende zijn en dat de beide bankgroepen (Speyer en verschillende Parijsche banken) thans omtrent de gemeenschappelijke doorvoering van deze operatie tot een overeenkomst zijn geraakt. Natuurlijk zou een dergelijke regeling zich ook over de door den staat gegarandeerde Guayaquil en Quito bonds uitstrekken. Men weet dat de Vereenigde Staten alles in 't werk stelden om de Galapagos-eilanden van Ecuador te pachten. Aanvankelijk boden de Ver. St. een pachtsom van 15 millioen dollar, maar dit scheen niet genoeg; want thans heeft Amerika 35 millioen dollars voor een pacht van 99 jaar aangeboden. Ecuador behoudt daarbij de souvereiniteit over de eilanden.

Nog heeft Ecuador het voorstel niet aangenomen, maar algemeen gelooft men toch, dat het ditmaal zal toestemmen. Natuurlijk zal het aannemen van het voorstel der Vereenigde Staten, de schuldregeling aanmerkelijk vergemakkelijken.

Panama.

De werkzaamheden aan het Panama-kanaal hebben in den laatsten tijd wel met tegenspoed te kampen. Onlangs had er een groote instorting plaats, waarbij een gevaarte van een millioen M³ rots naar beneden kwam en een heele spoortrein bedolf. Vorige week had een verzakking plaats aan het meest Noordelijk gedeelte van den afsluitdam van Gatun. Een groep werklieden werd, onder de massa's aarde bedolven, waarbij 2 Spanjaarden en een Italiaan gedood en verschillende anderen gewond werden.

Uit Washington wordt aan de „*Times*" bericht dat, volgens verklaring van kolonel Goethals, den hoofdingenieur van het Panamakanaal, de werken in September 1913 geheel zullen gereed zijn en dat de totale uitgaven 72 millioen pond zullen bedragen.

De hoofdingenieur voegde er aan toe, dat, naar zijn meening, een belasting van één dollar per ton het kanaal in staat zal stellen, om concurrentie met de spoorwegen over de landengte te voeren.

Colombia.

Het kontrakt voor de oprichting van de draadlooze telegraphie in Columbia wacht nog slechts op de hand-

teekening van den President. Over een jaar hoopt men met het geheele werk gereed te zijn. Drie torens voor de „draadlooze” zullen er opgericht worden. Een hoofdtoren te Cartagena, die de verbinding met Jamaica tot stand brengt en de berichten verder zal seinen het binnenland in naar Medellin en Bogotá.

Venezuela.

Van Cadiz (Spanje) kwam deze week het telegraphisch bericht te Caracas, dat Generaal Cypriano Castro te Teneriffe zeer ernstig ziek ligt. Zijn toestand maakt de geneesheeren erg ongerust.

— In het kustplaatsje Cumarebo heerscht volslagen gebrek aan drinkwater. In den laatsten tijd werd het water er tegen buitensporige prijzen verkocht; nu zijn echter alle vijvers uitgedroogd. Men hoopt dat President Gomez bij gelegenheid van het eeuwfeest van Venezuela's Onafhankelijkheid het stadje met een waterleiding zal begiftigen, doch voor het oogenblik zijn de inwoners daarmee nog niet gebaat.

In Caracas klaagt men steen en been over de buitengewoone duurte van de mais. Het schijnt, dat de prijs daar door afspraak van de kooplui zoo hoog mogelijk wordt gehouden, niettegenstaande op andere plaatsen b. v. in Coro door berichten omtrent de marktprijzen in Maracaibo reeds een aanzienlijke daling in den prijs heeft plaatsgewonden.

Zoo b. v. bedraagt in Caracas de prijs van de *maïz criollo* 7¼ en van de *maïz amarillo* 7 $. Daarentegen te Pedrega (Coro) varieert de prijs tusschen 19 en 15 pesos per *fanega* Men houde hierbij in het oog, dat de mais–maat *fanega* in Coro 748 pond, in Caracas daarentegen 212 pond bedraagt.

In de hoofdstad wordt het *arepa*-brood reeds micros–copisch klein gebakken zeer ten nadeele van de arme bevolking, en men dringt op tijdelijke vrijstelling van invoerrechten op mais aan.

— Dr. RAFAEL VILLAVICENCIO, door zijn langdurig verblijf in onze kolonie een goede bekende, is voorgedragen om in den *Academia de Medicina* van Carácas de plaats in te nemen, open gevallen door het overlijden van Dr. José I. Cardozo.

Te Canoabo, een dorpje in de buurt van Valencia, overleed in het begin dezer maand een eerbiedwaardige grijsaard Don FRANCISCO OJEDA in den zeldzamen ouderdom van 115 jaar. De Vicario van Valencia de priester Dr. Victor J. Ojeda was zijn kleinzoon. Deze grijsaard was een levend gedenkstuk van Venezuela's roemrijke geschiedenis. Hij had den 24 Juni 1821 onder Generaal Simon Bolivar deelgenomen aan den gedenkwaardigen veldslag van Carabobo, die over de onafhankelijkheid besliste. De twee heldenfiguren van den vrijheidsoorlog, de Generaals Simon Bolivar en José Antonio Páez, had hij van nabij gekend.

De 30 % additioneele rechten.

In een correspondentie van een Venezolaan in het dagblad *El Tiempo* van Caracas gedateerd den 3 Maart uit Port-of-Spain, Trinidad, komt de volgende zinsnede voor: „Ik oordeelde het van belang den aard van „de koopmans goederen op te geven, „die van Trinidad naar Venezuela „werden uitgevoerd, opdat men eenig „besef zou hebben van het groote belang voor den handel en vooral „voor de schatkist van Venezuela om „nog meer handelsrelaties aan te „knoopen met deze kolonie (Trinidad), die nog meer uitbreiding zouden geven aan de uitwisseling van „de voortbrengselen van het land „en ook opdat de fiscus de tariefrechten kunne begrooten, die jaarlijks „tot 400.000 dollars bedragen, altijd onder het voorbehoud dat men „de drukkende 30% additioneele rechten afschaffe, waarmede nog steeds „de goederen van de Antillen belast „zijn. Het is onomstootelijk bewezen, dat dit het eenige systeem is „om een einde te maken aan den „smokkelhandel op de kust van Venezuela, en het eenige middel om „den handel een leven in te storten, „zooals die het vroeger bezat ten „profijte van de arme bevolking, en „ook om den nijverheid en landbouw in het bijzonder in het oostelijke gedeelte van Venezuela meer „tot bloei te brengen.”

De *Council of foreign bondholders* te Londen maakt de ontvangst bekend van wissels, betrekking hebbende op de eerste veertiendaagsche storting ten behoeve van den dienst der 3 pct. diplomatieke schuld van Venezuela uitgifte 1905, over het halfjaar eindigende 30 Juni a. s.

Buitenland.

AMERICA.

Geheel in tegenspraak met ons vorig bericht vonden wij een latere tijding, dat het Amerikaansche huis van afgevaardigden met 259 tegen 43 stemmen het voorstel heeft aangenomen, om de wereldtentoonstelling, welke ter gelegenheid van de opening van het Panama-kanaal in 1915 zal plaats hebben, in San Francisco te houden.

— De belangrijke vermindering van den uitvoer uit Saksen naar de Vereenigde Staten tengevolge van het nieuwe tarief, blijft voortduren. In het consulaire district Chemnitz bedraagt deze vermindering over Januari 27 pct. Vooral de uitvoer van weefmachines neemt voortdurend af.

De dynamiet-ontploffing te New-York.

Een ooggetuige van de ijselijke ramp te Jersey City, kapitein West, die met zijn sleepboot juist de baai invoer, toen de ontploffing plaats had, heeft aan een medewerker van de *New-York Herald* de volgende beschrijving gegeven van hetgeen hij heeft gezien. „Ik zat juist aan tafel”, zoo verhaalde hij, „toen ik plotseling een vreeselijk gedreun hoorde over het water. De tafel sloeg om en de borden en schalen rolden over den grond. Ik liep het dek op en zag een lichtstraal op de pier en een zware rookwolk, terwijl links en rechts allerlei voorwerpen door de lucht vlogen. Ik onderscheidde menschelijke lichaamsdeelen, armen, beenen, en massa's stukken hout en ijzer, die met groote snelheid in de lucht rondwentelden.

Onmiddellijk snelden allen, die zich aan de haven bevonden, naar de plaats des onheils. De oever zag eruit als een stad, die zooeven door een aardbeving vernield was. De schorre uitroepen van de helpers weerklonken van alle kanten. Ik begaf mij naar een beschadigde boot, die vlak lag bij de plaats, waar een oogenblik te voren de dynamietschuit uiteen was geslagen. Naar boven ziende, zag ik armen en beenen van de ongelukkige bemanning in het want. Een man leefde nog, ik tilde hem op en toen bleek mij, dat de man niet het minste besef had van hetgeen er gebeurd was.”

Het getal dooden wordt tusschen 25 en 50 geschat en tegen de duizend personen zijn min of meer zwaar gewond. Van de boot, waarin het dynamiet geladen werd, werd geen splinter meer gevonden, en evenmin iets van de elf menschen, die erop werkten. Aan den kaaimuur zaten 14 bootwerkers hun boterham te eten, en men heeft slechts twee lijken gevonden.

In New Jersey wordt de aangerichte schade op 1 millioen dollars geschat.

De ontploffing werkte als een aardbeving, en men geloofde in den omtrek door een ramp als die van San Francisco getroffen te worden.

In de haven ontstond een wilde paniek. Bootwerkers lieten hun werk, matrozen en stokers hun schepen in den steek en gingen op de vlucht. Ook van de opzichters en scheep-officieren bleef niemand op zijn post, want op de kade lag nog veertig ton dynamiet. Het is voor de deskundigen een raadsel, dat dit niet ontploft is.

In een kring van vele kilometers oefende de ontploffing hare werking uit. Het geschiedde juist in de uren, dat het 't drukst is in de straten van New York. De huizen schudden, en de vensters werden ingedrukt. In de torenhuizen geloofde men, dat alles ineenstortte. In de stralen viel een regen neer van brokken muur en glasscherven. Er ontstond een krankzinnige verwarring. De stoomfluiten van honderden schepen en booten begonnen te gillen. Ook in de straten was het een helsch spektakel van geschreeuw en daartusschen door klonk onafgebroken het gebel van de tram. om de menschen, die hun hoofd kwijt waren, te waarschuwen.

Het oude Newyorksche raadhuis schijnt door de ontploffing in zijne grondvesten geschokt te zijn, de muren vertoonen groote scheuren. Hetzelfde wordt van vele oude gebouwen gezegd, maar de torenhuizen hebben, dank zij hun stalen geraamte, den schok goed doorstaan.

Advertentien.

St. Thomaskring,

Maandag a. s. 20 Maart om half acht gewone vergadering.

De Directeur,
P. I. VERRIET.

Bekendmaking.

De verkoop van ZILVEREN, GOUDEN en JUWEELEN VOORWERPEN, beleend ter *Spaar en Beleenbank* van 1 September 1909 t|m 28 Februari 1910, onder No. 1940 **B** t|m N. 1426 **C**, zal plaats hebben op *Donderdag*, den 30en Maart a.s. en volgende Donderdagen.

Belanghebbenden worden verzocht den verkoop te voorkomen door de aanzuivering der verschuldigde interesten.

Curaçao, 8 Maart 1911.

De Voorzitter,
A. JESURUN.

ZITTING

VAN DEN

KOLONIALEN RAAD

op Zaterdag, den 18den Maart: 1911, des avonds te acht uur.

Te behandelen onderwerpen

Ingekomen stukken;

Ontwerp–keur, waarbij de bepalingen nopens het weiden en schutten van vee op het eiland Curaçao worden herzien; en

Ontwerp–verordening, houdende bepalingen omtrent het vervoer, den in- uit- en doorvoer, aanmaak, verkoop en opslag van buskruit en andere licht ontplofbare stoffen.

Curaçao, den 18en Maart 1911.

De Griffier van den Raad,
F. J. HAAYEN

OVERLEDEN DE HEER

MOSES S. L. MADURO.

De ter aarde bestelling van het lijk zal heden avond om 5.30 ure plaats hebben.

Curaçao, 18 Maart, 1911.

DE FAMILIE.

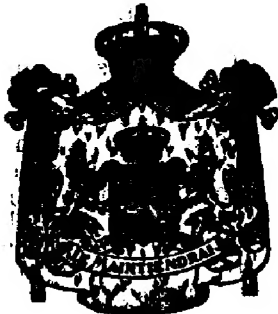
Sterfhuis:
Concordia-plein N°. 16.

Photographische Inrichting.

Soublette et Fils,

HOFPHOTOGRAFEN

VAN

H. M. de Koningin der Nederlanden

BEKROOND

te Amsterdam 1883,
„ Antwerpen 1885,
„ Chicago 1893, en
„ Curaçao, Eerste Prijs Eeremedaille, 1904.
„ Brussel, 1910

Curaçao, Waterkant Otrabanda.

JOHN DEWAR'S

Scotch Whisky

BEKROOND MET

50 Gouden Medailles

Agenten voor Curaçao,

de LANNOY. & Co.

HAVEN-NIEUWS.

VAN 11 MAART — 25 MAART.

Schip	Kapitein	Aankomst	van	Vertrek	naar
Prinses Juliana	H. C. Kissing.	11 Maart.	Aruba	13 Maart.	Bonaire
Prinses Juliana	„ „	14 „	Bonaire	14 „	Aruba
Prinses Juliana	„ „	16 „	Aruba	21 „	Isl.–Barlv.
Caracas	Furst.	14 „	La Guayra	15 „	New-York
Maracaibo	H. Hichborn	18 „	New-York	18 „	Maracaibo
Maracaibo	„ „	23 „	Maracaibo	23 „	New-York
Philadelphia	A. L. Perry	23 „	New-York	23 „	La Guayra
Aurora	Christophersen	15 „	Maracaibo	20 „	La Guayra
Aurora	„ „	22 „	La Guayra	24 „	Maracaibo
Pr. Willem III	C. van Baaren.	11 „	New-York	12 „	Amsterdam
Pr. der Nederl.	J. C. Metus	19 „	Amsterdam	19a20 „	New-York
Prins Willem I	A. R. Nijboer	25 „	New-York	26 „	Amsterdam
Almerian	E. Cook	15 Maart.	Liverpool	16 Maart.	Prto Colombia
Legazpi		18 „	Colón	19 „	Barcelona
Sardinia	E. Wünnenberg	17 „	Hamburg	18 „	Prto Colombia
Mexican	Lawrenson	17 „	Liverpool	17 „	Sta. Marta
New–York	F. M. Passow	21 „	New-York	21 „	Colón

Schoeners.	Aankomst.	van	Schoeners.	vertrek	naar
Gacela H	11 Maart.	Maracaibo	*Medarda V*	11 Maart	Maracaibo
Inmaculanda V	12 „	Prt. Cabello	*Refugio H*	14 „	Aruba
Hungaria H	12 „	Bonaire	*Hungaria H*	14 „	Bonaire
Hirondelle H	13 „	Maracaibo	*Juan Luis H*	16 „	Aruba
Refugio H	13 „	Aruba	*Virginia H*	19 „	Vela de Coro
Juanita D	14 „	St. Domingo	*Hilda H*	18 „	Maracaibo
Frieda H	15 „	Maracaibo	*Gacela H*	20 „	Maracaibo
Juan Luis H	15 „	Maracaibo	*Juanita D*	20 „	Sto. Domingo
Aurora H	16 „	Barahona			
Amadeo V	16 „	Maracaibo			

Morgen wordt de Duitsche boot **ODENWALD** verwacht, komende van Columbia.

Den 22 Maart wordt hier verwacht het Italiaansch stoomschip **CITTA DI TORINO** van Genua. Denzelfden dag vertrekt het naar Porto Colombia en Colón.

Hamburg-Amerika Linie.

Gevestigd in 1847.

Geregelde Vracht- en Passagier–Dienst onderhouden door 58 verschillende Lijnen, met 350 Havens in alle Werelddeelen.

WEST–INDIE DIENST:

Lijn I. Den 3n. van iedere maand, van Hamburg naar St. Thomas, Trinidad, Venezuela, **Curacao** en vice versa;
Aankomst te **Curaçao** den 1ten. van iedere maand,
Vertrek van **Curaçao**; den 2den. van iedere maand.

Lijn III. Den 7den. van iedere maand, van Hamburg over Haiti naar **Curaçao**, Venezuela, Trinidad, St. Thomas, **Havre** en Hamburg;
Vertrek van Curaçao: den 16n. van iedere maand;

Lijn IV. Den 20n. van iedere maand, van Hamburg-Antwerpen naar St. Thomas, **Curaçao**, Columbia, Colon-Panama en Centraal-Amerika.
Aankomst te **Curacao**: den 10n. van iedere maand.

Vracht wordt aangenomen voor alle Europeesche Havens, zoo ook voor Columbia, Colon enz.

Passagiers–vervoer naar alle plaatsen, welke door bovengenoemde lijnen worden aangedaan.

Behalve de stoombooten van bovengenoemde lijnen, doen *eventueel* ook andere Passagierschepen der Maatschappij, deze haven aan, die over St. Thomas direct naar Europa varen, en de reis in ongeveer **15 dagen** volbrengen.

De Passagiers-schepen der Hamburg-Amerika Lijn zijn alle voorzien van de noodige toepassingen voor de zekerheid en comfort der opvarenden.

Prijs der Passage naar Havre of Hamburg:
I Klas: *$ 112.50; III Klas: $ 60–A. G.*
Retour Biljetten: 10% afslag op de heen- en terug reis.

Voor verdere inlichtingen vervoege men zich tot

EDWARDS, HENRIQUEZ & Co.,

Agenten.

LEESBIBLIOTHEEK „REUNION SAN HOSE”

OVERZIJDE

Het bestuur van genoemde bibliotheek brengt ter kennis van ons geeërd publiek dat het aantal harer boekdeelen wederom met een ruime keuze is vermeerderd.

Haar voorraad bestaat uit meer dan 1250 boekdeelen, verdeeld in A. Novellen, B. Geschiedenis, C. Literatuur, D. Wetenschappen en kunsten. E. Hagiographie. F. Godsdienstige wetenschappen.

Het bestuur blijft zich beijveren om steeds aan den smaak zoowel als aan geriefelijkheid der inteekenaren tegemoet te komen.

Men abonneert zich bij de Heeren Administrateurs, den Heer J. C. DE POOL, Breede-Straat Overzijde No 92 — 94 en den Heer J. NAVAS Breedestraat Willemstad, bij den Bibliothecaris den Heer JOHAN A. DANIA Berg Altena No. 70, of wel aan de Bibliotheek zelve Consciëncie-steeg No. 17 naast de koraal van den Bisschop.

De bibliotheek zal daartoe geopend zijn iederen Dinsdag en Vrijdag avond van 6 tot 8 uur. Men abonneert zich per maand met vooruitbetaling van 20 cts. of wel voor drie maanden tegen vooruitbetaling van 50 cts.

Bij het nemen van een abonnement ontvangt men een catalogus en het abonnement wordt beschouwd als doorgaande tot men dezen catalogus terugstuurt.

Drukker:
B. L. BOGAERS.